

The New York Times situa Sílvia Orriols entre els fenòmens polítics que poden sacsejar Espanya

Política | 29-08-2026 | 21:08

The New York Times

SUBSCRIBE FOR €

Her Movement Used to Fight Fascism. Now It Fights Globalism.

Aug. 29, 2026, 7:00 a.m. ET

The New York Times

The New York Times ha posat el focus aquest dissabte en Sílvia Orriols i en el creixement d'Aliança Catalana, una formació que el prestigiós rotatiu nord-americà considera una de les que avança més ràpidament a Europa i amb capacitat per alterar els equilibris de la política catalana i espanyola.

En un article d'opinió signat pel periodista nord-americà Christopher Caldwell, el diari presenta l'alcalde de Ripoll i diputada al Parlament com una dirigent que està transformant profundament el nacionalisme català. Segons l'autor, Orriols està convertint una tradició històricament relacionada amb l'esquerra, l'antifranquisme i les elits cosmopolites de Barcelona en un moviment més rural, populista, identitari i confrontatiu.

L'article parteix de la crisi migratòria viscuda aquest estiu a Ceuta, on, segons exposa el text, més de 70.000 migrants van desbordar la frontera marítima que separa el Marroc de la ciutat autònoma espanyola. Davant d'aquests fets, Orriols va criticar la manca d'una resposta policial efectiva i va comparar l'actuació de l'Estat amb la repressió exercida contra els catalans durant el referèndum de l'1 d'octubre del 2017.

«Van colpejar els catalans amb porres i ens van disparar pilotes de goma per votar en un referèndum. Heu vist alguna porra o pilota de goma a Ceuta?», va escriure Orriols a X. La dirigent d'Aliança Catalana va assegurar que és urgent trencar amb un Estat que, segons denuncia, permet que les seves fronteres siguin vulnerades repetidament.

Caldwell repassa les principals posicions polítiques d'Orriols en matèria migratòria. La líder d'Aliança Catalana defensa una moratòria de la immigració, la deportació dels immigrants que cometin delictes ?encara que siguin infraccions menors?, la retirada dels menús halal de les

escoles públiques i sosté que l'islam és incompatible amb els valors occidentals.

El diari nord-americà considera que aquest discurs ha permès a Orriols mobilitzar votants en una societat sotmesa a canvis demogràfics accelerats. Alhora, assenyala que la seva posició li ha comportat acusacions de xenofòbia i intolerància per haver traslladat el debat sobre Catalunya des de la reivindicació del poder polític fins a una qüestió de supervivència cultural i identitària.

L'article recorda que el nacionalisme català va estar durant bona part del segle XX vinculat a la resistència contra el franquisme. Catalunya va ser un dels últims bastions de la Segona República davant l'aixecament militar del general Francisco Franco, que va imposar una dictadura durant quatre dècades i va perseguir la llengua i les institucions catalanes.

Ara, segons Caldwell, Orriols està configurant una nova versió del nacionalisme català. La seva base electoral no estaria formada principalment pels professors, professionals i consultors de Barcelona, sinó per pagesos i habitants dels pobles i les comarques del Pirineu. En aquest nou plantejament, Madrid deixa de ser l'única gran amenaça i la immigració procedent del món musulmà passa a ocupar una posició central.

Orriols també alerta sobre la davallada de l'ús social del català. En declaracions recollides per The New York Times, afirma que abans del franquisme el 95% de la població parlava català i que actualment aquest percentatge hauria caigut fins al 30%, una reducció que atribueix a les diferents onades migratòries.

«Aquesta és la nostra sentència de mort com a nació. Si no ho revertim, si no aconseguim canviar-ho, la nostra nació és morta», adverteix Orriols en l'article.

La peça conclou que l'ascens d'Aliança Catalana no s'ha d'interpretar únicament com un fenomen local nascut a Ripoll, sinó com l'expressió catalana d'un canvi polític que s'estén per Europa. Un moviment en què el nacionalisme, abans mobilitzat contra el feixisme i l'autoritarisme, passa a reaccionar contra la globalització, la immigració i la possible desaparició de les identitats nacionals.

[Autor: Redacció](#)